

Comentari crític

Críteris específics d'avaluació

Amb relació al contingut

Críteris d'avaluació	Indicadors	Valor
1.a. Comprendre el tema que es proposa desenvolupar i els documents de suport	Tria els documents segons el fil conductor que justifica la seva tesi.	0,5
1.b. Comprendre el tema que es proposa desenvolupar i els documents de suport	S'ajusta a les qüestions que es proposen a l'enunciat i introdueix elements de reforç nous.	0,5
2.a. Interrelacionar els documents de suport i integrar-los en unes idees pròpies	Fa progressar el raonament al llarg de l'escrit, tot avaluant els documents i els seus exemples.	0,5
2.b. Interrelacionar els documents de suport i integrar-los en unes idees pròpies	Relaciona els documents amb altres aspectes de la seva pròpia realitat o experiència personal.	0,5
3. Demostrar coherència i raonament crític en els arguments	Pren una posició o punt de vista i la defensa sense contradiccions en el pla intel·lectual, ni contrasentits ni ambigüitats.	1
4. Incorporar contraarguments o punts de vista diferents per reforçar la pròpia tesi	Recolza els arguments propis amb contraarguments raonats i amb reflexió analítica.	1
5. Aportar idees complexes i matisades	Argumenta les idees i exemples nous que no es troben als documents de suport, a partir de més d'una afirmació, i els articula en seqüències (causa/efecte, problema/solució, abans/després...).	2

Críteris d'avaluació	Indicadors	Valor
6.a. Reflectir els coneixements adquirits al batxillerat i els sabers que dona la pròpia cultura i experiència	Integra en el seu raonament els sabers adquirits en diferents matèries al llarg del batxillerat.	1
6.b. Reflectir els coneixements adquirits al batxillerat i els sabers que dona la pròpia cultura i experiència	Planteja el tema de manera original, creativa, o fa ús de jocs de paraules, ironia...	1
7.a. Demostrar capacitat de síntesi i concisió	Respecta el nombre de paraules i no cau en redundàncies.	0,5
7.b. Demostrar capacitat de síntesi i concisió	El resum o <i>abstract</i> reflecteix amb precisió les idees exposades a la redacció del comentari crític.	0,5
7.c. Demostrar capacitat de síntesi i concisió	Introdueix el text manifestant de manera clara la tesi que defensarà.	0,5
7.d. Demostrar capacitat de síntesi i concisió	Conclou donant resposta a la idea principal o tesi.	0,5

Amb relació a l'expressió escrita

Críteris d'avaluació	Indicadors	Valor
8.a. Redactar amb adequació al registre	Utilitza un registre adequat a la intenció comunicativa i al destinatari del text.	0,5
8.b. Redactar amb adequació al registre	Té cura de la concordança temporal dels verbs.	0,5
9.a. Estructurar el text de manera ordenada	Expressa cada idea en un paràgraf.	0,5
9.b. Estructurar el text de manera ordenada	Estructura el text de manera clara en introducció, desenvolupament i conclusió.	0,5
10.a. Connectar els paràgrafs i les idees de manera adequada al propòsit	Utilitza els connectors i marcadors textuais adequats per iniciar els paràgrafs i per introduir arguments i contraarguments.	1
10.b. Connectar els paràgrafs i les idees de manera adequada al propòsit	Varia els connectors, sense repetir-los.	0,5

Criteris d'avaluació	Indicadors	Valor
11.a. Utilitzar construccions sintàctiques clares, correctes i entenedores	Redacta oracions compostes l'extensió de les quals permet una lectura àgil i sense necessitat de relectura.	1
11.b. Utilitzar construccions sintàctiques clares, correctes i entenedores	Respecta l'estructura oracional i no fa anacoluts. <ul style="list-style-type: none"> • No comet cap error morfosintàctic. (1 punt) • Comet un màxim de dos errors morfosintàctics. (0,5 punts) 	1
12.a. Emprar un lèxic ric i adequat al tema i a la intenció	Utilitza un lèxic adequat al registre i a la intenció comunicativa, fent servir sinònims o hiperònims per tal de no repetir paraules.	1
12.b. Emprar un lèxic ric i adequat al tema i a la intenció	Empra el significat correcte de les paraules.	1
13.a. Mostrar correcció ortogràfica i de presentació	Té un màxim de: <ul style="list-style-type: none"> • dues faltes d'ortografia. (1 punt) • cinc faltes d'ortografia. (0,5 punts) Un exercici amb més de 5 faltes obtindrà un 0 en aquest apartat.	1
13.b. Mostrar correcció ortogràfica i de presentació	Empra correctament la puntuació, amb un màxim de: <ul style="list-style-type: none"> • dos errors. (1 punt) • cinc errors. (0,5 punts) Un exercici amb més de 5 errors obtindrà un 0 en aquest apartat.	1
13.c. Mostrar correcció ortogràfica i de presentació	Respecta la disposició del full, té una presentació neta i una bona cal·ligrafia.	0,5

Es restarà la puntuació corresponent a l'expressió escrita (10 punts), si es redacta una o les dues parts de què consta la prova en una llengua diferent a la que s'indica en les instruccions o bé es deixa en blanc.

Criteris específics d'avaluació complementaris. Exemple de resolució

Resum o *abstract*

La cuestión que se nos plantea son las *fake news* como problema. En mi respuesta me propongo un triple objetivo: en primer lugar, caracterizar con la mayor precisión lo que se entiende hoy en día por *fake news* y posverdad. Antes de ponernos a discutir, es necesario saber con exactitud de qué estamos hablando. En segundo lugar, a partir de algunos de los documentos propuestos, resumiré muy rápidamente los principales argumentos, tanto de sus defensores como de sus adversarios. En tercer lugar y a modo de conclusión, expresaré mi opinión sobre el tema: el debilitamiento de la verdad aporta algunas ventajas importantes de cara a la convivencia humana, pero estas características tan deseables no deberían cegarnos e impedirnos advertir algunos de los inconvenientes y peligros que acarrea el dejar de creer en la verdad para la propia democracia.

Comentari crític

L'afebliment de la veritat ha afavorit la democràcia tant com els seus teòrics preveien o, per contra, s'està convertint en un obstacle per a la mateixa democràcia? Hom diria que relativitzar la veritat juga sempre a favor de la tolerància. Però la qüestió no és tan simple. Com posen de manifest alguns dels documents d'aquesta prova, el fet d'haver deixat de creure en la veritat potser també ens ha deixat sense punts de referència objectius per rebel·lar-nos contra la mentida, contra les *fake news*. Els filòsofs ens han convençut que ja no hem de creure en les grans veritats, que la Veritat, en majúscules, és una eina de domini que ens porta al dogmatisme, al fonamentalisme i, en definitiva, a la violència. Vattimo, en el text proposat, afirma que la creença en la veritat representa un obstacle insalvable per a la democràcia. Si estic massa convençut que tinc la veritat, pensaré que els altres no la tenen, que estan equivocats i, és clar, això em pot portar a no respectar les seves idees, a intentar imposar-los les meves, com hem vist repetidament al llarg de la història. Creure massa en la pròpia veritat estaria en la base del totalitarisme. El cas potser més monstruós és, com s'afirma en la introducció de l'enunciat, l'holocaust.

Per evitar que la barbàrie del segle XX es tornés a repetir, els filòsofs postmoderns van defensar un afebliment de la veritat. No existeix una veritat absoluta, sinó que cadascú té la seva veritat. És la idea que manifesta el text de Goodman. Aquesta nova perspectiva, pensaven, substituiria la imposició pel respecte i facilitaria la convivència democràtica.

Però aquesta relativització de la veritat no ha estat la solució màgica que els seus promotors preveien, sinó que ha portat inconvenients imprevistos. La resta de textos proposats fan referència a aquests problemes.

El final de les grans veritats no està representant, ara com ara, una democratització de la veritat, sinó que l'està convertint en una qüestió de poder. És el que tracta el text del llibre *Good bye veritat*: com que ja no podem conèixer la veritat objectiva, com que estem convençuts que no existeix, el que fem és quedar-nos amb la veritat que més ens convé, la que millor ens fa sentir. Com si en el món del consumisme la veritat fos una més de les mercaderies que puc triar i comprar la que més m'agradi. És el tema de

l'acudit gràfic que se'ns proposa. En el nostres dies sembla que veritat equival a allò que vull que sigui veritat, a allò que diuen els meus, a allò que em fa sentir bé. Els documents de Tolstoi, de Pariser i de *The Onion* aborden, des de diverses perspectives, aquest aspecte. El fet d'acceptar només aquelles veritats que venen dels "meus" fa que em tanqui com en una mena de bombolla o de cambra de ressonància; un fenomen, per cert, típic de les xarxes socials, on la realitat que conec no és diversa, no és real, sinó que és només la que concorda amb les meves conviccions i amb els meus prejudicis. No m'arriba cap informació que em porti a replantejar-me allò que crec, que em porti a posar en dubte els meus prejudicis i, per això, a pensar; al contrari: els "altres" cada vegada els conec menys, cada vegada m'importen menys, cada vegada em són més indiferents, cada vegada estic més enfadat amb ells o, fins i tot, cada vegada els puc arribar a odiar més.

D'aquesta manera, el que en teoria hauria d'haver estat un factor per afavorir la democràcia, en realitat s'està convertint en una de les causes de la polarització creixent que vivim.